धवस्तस्य हरिः साक्षान्माधवोऽसौ प्रकीत्तितः॥ १२॥ विष्ण्विभवनत्वाच्च व्यापकत्वाच्च नारद्। भावनत्वाच वर्णानां विष्णुरेव ततः स्मृतः॥ १३॥ काशो दीप्तिमतो यसात् प्रकाशः सर्वजन्मनां। प्रभः प्रभवनत्वाच्च ततः काशः प्रभः स्रातः ॥ १४॥ चैतन्यभूतो जीवानां यतश्चितन्यविर्ज्ञताः। जडीभूता भवन्ती इ चैतन्यस्त ततः सृतः ॥ १५॥ सवते एष वा भूत्वा यिसान् कृष्णाश्ररीरतः। अतः केशवनामाऽसौ सेव्यत पुरुषः परः ॥ १६॥ हृषीकाणामिन्द्रयाणामीशः संप्रोच्यते यतः। अतो नारद लोऽकस्मिन् हृषीकेश इति स्मृतः ॥ १७॥ जनानद्यते यसात् प्रलये महति दिज। अतः स प्रोच्यते वेदे जनाह्न इति प्रभः॥१८॥ नारा जलमिति प्रोक्ता अथनं तस्य ता यतः। अतो नारायणो नाम गीयते पुरुषोत्तंमः॥ १६॥ नारं नरसमृहे च अयनं ते यतः प्रभो। अयनं स साक्षिभूतो यतो नारायणः परः॥ २०॥ गां पृथ्वीं स्वर्गमेवाथ वाचं वा पश्रवोऽपिवा। तेजसो वा पालकोऽसौ गोपालस्तु ततः स्मृतः ॥ २१॥ बालकत्वाच बालोऽसौ कुष्णवर्णगतो यतः। बालकृष्ण इति प्रोक्तो यतोऽसौ पुरुषत्तमः॥ २२॥ वाश्रव्दबोधे वायुश्व लादान—ग्रहणेन च।